

ഇത്തിബാഇന്റെ മതവിധി

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്: ശൈഖ് ഫൈസൽ ഇബ്ൻ അലി അൽ ബുഅദാനി
അവലംബ ഗ്രന്ഥം: الإتياع على ضوء الوحيين
വിവർത്തനം: അബ്ദുൽ ജബ്ബാർ അബ്ദുല്ല

തന്റെ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന് പ്രവാചകൻ ﷺ കൊണ്ടുവന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഇത്തിബാഅ് ചെയ്തും പ്രവാചകന്മാരുടെ പിൻപറ്റലും ദീനിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടുകാര്യമാണ്. ഒരാൾക്കും ആ വിഷയത്തിൽ അജ്ഞത പാടില്ല; കാരണം അത് മതത്തിൽ അനിവാര്യമായും അറിയപ്പെട്ട സംഗതിയാണ്. ആ വിഷയത്തിലുള്ള തെളിവുകളുടെ ആധികൃതം അടിക്കടിയെന്നോണം അവയുടെ പരാമർശങ്ങളും വെച്ച് നോക്കിയാണ് ഈ വിധി പ്രഖ്യാപനം. പ്രസ്തുത വിഷയത്തിലുള്ള ഏതാനും തെളിവുകൾ:

അല്ലാഹു ﷻ പറയുന്നു:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

“നിങ്ങൾക്കു റസൂൽ നൽകിയതെന്തോ അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക. എന്തൊന്നിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ വിലക്കിയോ അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക.....” (വി.കു. 59:7)

പ്രസ്തുത വചനം വിശദീകരിച്ച് ഇമാം ഇബ്നു കമീർ رحمته പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹം എന്തുതന്നെ നിങ്ങളോട് കൽപ്പിക്കട്ടെ, അത് നിങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുക. എന്തൊന്ന് വിരോധിക്കുന്നുവോ അതിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുക. കാരണം അദ്ദേഹം നല്ലത് മാത്രമേ കൽപ്പിക്കൂ. ചിത്ത മാത്രമേ വിരോധിക്കൂ” ¹

ഇമാം ശൗകാനി رحمته പ്രസ്തുത ആയത്ത് ‘ഫൈഅ് സ്വത്തിന് (യുദ്ധം കൂടാതെ മുസ്ലിംകൾക്ക് അധീനമാകുന്ന സ്വത്ത്) പ്രത്യേകമായി ഇറങ്ങിയതാണെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ എടുത്ത് ഉദ്ധരിച്ചശേഷം പറയുന്നു: “യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രസ്തുത ആയത്ത് എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും പൊതുവിലാണ്. അഥവാ റസൂൽ ﷺ കൊണ്ടുവന്ന കൽപന, നിരോധം, വാക്ക്, പ്രവൃത്തി തുടങ്ങിയവക്കെല്ലാം. അവതരണ പശ്ചാത്തലകാരണം പ്രത്യേകമാണെങ്കിലും വന്നിറങ്ങിയ വാക്യമറിയിക്കുന്ന വിശാല താൽപര്യമാണ് പരിഗണനീയം. അല്ലാതെ പ്രത്യേകമായ ആ കാരണം മാത്രമല്ല. ശറഇൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതെല്ലാം നമുക്കദ്ദേഹം എത്തിക്കുകയും കൈമാറുകയും

¹ ഇബ്നു കമീർ, തഹ്സിറുൽ ഖുർആനിൽ അദീം 4:336

ചെയ്തു. ഈയൊരു വചനം എത്ര ഫലപ്രദം, അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അറിവുകളെത്രയാണ്!²

അല്ലാഹു ﷻ പറഞ്ഞു :

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“ഇല്ല, നിന്റെ രക്ഷിതാവിനെത്തന്നെയാണു സത്യം; അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായ കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നെ വിധികർത്താവാക്കുകയും, നി വിധി കൽപിച്ചതിനെപ്പറ്റി പിന്നീടവരുടെ മനസ്സുകളിൽ ഒരു വിഷമവും തോന്നാതിരിക്കുകയും, അത് പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ച് അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവർ വിശ്വാസികളാവുകയില്ല.”

പ്രസ്തുത സൂക്തം വിവരിച്ച് ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ رحمته പറയുന്നു: “അല്ലാഹു വിശിഷ്ടവും വിശുദ്ധവുമായ തന്റെ സത്തയെ കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്ത് പറയുന്നു: മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളിലും റസൂലുല്ലാഹി ﷺയെ വിധികർത്താവാക്കുന്നതു വരെ ഒരാളും വിശ്വാസിയായവുകയില്ല. അദ്ദേഹം എന്തൊന്നും, വിധിച്ചുവോ അതത്രെ പരസ്യമായും രഹസ്യമായും കീഴൊതുങ്ങൽ നിർബന്ധമായ യാഥാർത്ഥ്യം. അതുകൊണ്ടാണ്, അല്ലാഹു പറയുന്നത്,

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“.....നി വിധി കൽപിച്ചതിനെപ്പറ്റി പിന്നീടവരുടെ മനസ്സുകളിൽ ഒരു വിഷമവും തോന്നാതിരിക്കുകയും, അത് പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ച് അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ (അവർ വിശ്വാസികളാവുകയില്ല)”

അഥവാ നിങ്ങളെ അവർ വിധികർത്താവാക്കിയാൽ അവരുടെ മനസാ അവർ നിങ്ങളെ അനുസരിക്കും. നിങ്ങൾ വിധിച്ചതിൽ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും അവർ തങ്ങളിൽ കാണുകയുമില്ല. വ്യംഗ്യമായും വ്യക്തമായും അവർ ആ വിധിക്ക് കീഴൊതുങ്ങും. മനസാ വാചാ കർമ്മണാ അവർ തങ്ങളെ അതിന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; വിസമ്മതമോ, എതിർപ്പോ എതിർവാദമോ ഇല്ലാതെ”³

അല്ലാമാ സഅ്ദി رحمته പറയുന്നു: പിന്നീട് അല്ലാഹു ﷻ തന്റെ ഉന്നത സത്തകൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു: നിശ്ചയം അവർ അവന്റെ റസൂൽ ﷺയെ വിധികർത്താവാക്കുന്നതുവരെ അവർ വിശ്വാസിയായവുകയില്ല.

² ശൗക്കാനി, ഫത്ഹുൽഖദീർ 5:282
³ ഇബ്നു കഥീർ, തഫ്സീറുൽ ഖുർആനിൽ അദിം 1:520

فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

“തങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ“ അഥവാ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും. ⁴

അല്ലാഹു ﷻ പറഞ്ഞു :

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“...ആകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനക്ക് എതിർ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ തങ്ങൾക്ക് വല്ല ആപത്തും വന്ന് ഭവിക്കുകയോ, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളട്ടെ” (വി.കു. 24:63)

ഇമാം ഇബ്നു കമീർ رحمه الله പറയുന്നു:

﴿ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ﴾

“...ആകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനക്ക് എതിർ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ..” എന്ന വാക്കിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനക്ക് എന്നാൽ റസൂൽ ﷺയുടെ കല്പനയാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അത് റസൂൽ ﷺയുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിയും ത്വരികൃത്തും സുന്നത്തും ശരിഅത്തുമാകുന്നു. ലോകരുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളുമായി തുക്കി നോക്കപ്പെടണം. പ്രവാചകൻ ﷺയോട് ഒത്തത് സ്വീകരിക്കപ്പെടും എതിരായാലോ അത് പറഞ്ഞവനിലേക്കും ചെയ്തവനിലേക്കും തള്ളപ്പെടും, അവർ ആരാകട്ടെ” ⁵

ഇർബാദ് ഇബ്നു സാരിയാ رضي الله عنه വിൽനിന്ന് നിവേദനം:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَعَظَ النَّاسَ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنَّ هَذِهِ لَمَوْعِظَةٌ مُوَدَّعٌ ، فَمَاذَا تَعْهَدُ عَلَيْنَا ؟ قَالَ : قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا ، لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ

“നിശ്ചയം അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ ﷺ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, ഒരു വിട വാങ്ങുന്നവന്റെ ഉപദേശമാണല്ലോ ഇത്. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് എന്താണ് അനുശാസിക്കുന്നത്? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളെ വെളുത്ത തെളിഞ്ഞ ഒരു പ്രതലത്തിലാണ് വിട്ടേക്കുന്നത്; അതിന്റെ രാവു പകലും ഒരു പോലെയാണ്. എന്റെ കാലശേഷം അതിൽനിന്ന് നാശകാരിയല്ലാതെ തെറ്റുകയില്ല” ⁶

⁴ തഹ്സിറുസ്സഅദി 2:93
⁵ ഇബ്നു കമീർ, തഹ്സിറുൽ ഖുർആനിൽ അദിം 3:307
⁶ അൽബാനി, സ്വഹിഹ് ഇബ്നുമാജ 1:13

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറുവിൽ നിന്ന് നിവേദനം, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ ﷺ പറഞ്ഞു:

فَمَنْ رَغِبَ عَنِّي فَلَيْسَ مِنِّي

“ആരെങ്കിലും എന്റെ സുന്നത്തിനോട് വിമുഖനായോ അവൻ എന്നിൽ പെട്ടവനല്ല”.⁷ പ്രസ്തുത ഹദീഥിനെ വിശദീകരിച്ച് ഇമാം ഇബ്നു ഹജർ رحمته പറഞ്ഞു: “ഹദീസിൽ സുന്നത്ത് കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ, മാർഗ്ഗം എന്നാണ് അല്ലാതെ ഫർദിന് അഭിമുഖമായി (ചെയ്താൽ കുലിയുള്ളതും ഉപേക്ഷിച്ചാൽ കുറ്റമില്ലാത്തതും എന്ന വിവക്ഷയുള്ള) സുന്നത്തല്ല. ഒരു വസ്തുവോട് വിമുഖനാകുകയെന്നാൽ അതിൽനിന്ന് വേറൊന്നിലേക്ക് തിരിയുകയെന്നാണ്. എന്റെ മാർഗ്ഗം ആര് ഉപേക്ഷിക്കുകയും എന്റേതല്ലാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തോ അവൻ എന്നിൽ പെട്ടവനല്ല എന്നതാണ് ഹദീഥിന്റെ ഉദ്ദേശം.”⁸

⁷ ബുഖാരി: 5063
⁸ അസ്ഖലാനി, ഫത്ഹുൽബാരി 9:7